

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanej K. O.
po rozpoznaniu
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 24 kwietnia 2024 r.
wniosku obrońcy skazanej
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 10 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 51/23
zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu
z dnia 2 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 8/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie kary orzeczonej prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10 lipca 2023 r., sygn. akt II
AKa 51/23 wobec skazanej K. O. .

UZASADNIENIE

Obrońca skazanej - adw. A. J. wniosła kasację od prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 51/23,
zaskarżając powyższy wyrok w całości. W kasacji podniesiono zarzuty rażącego
naruszenia przepisów prawa materialnego polegającego na błędnej wykładni art.

286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz obrazy przepisów postępowania karnego, wskazujących na wadliwość przeprowadzonej w sprawie kontroli odwoławczej.

Na wstępie przypomnieć trzeba, że instytucja określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i choć w samej treści przepisu nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, to jednak trafnie w orzecznictwie przyjmuje się, iż Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w sytuacji wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji oraz ustalenia, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. np. postanowienia SN: z dnia z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21). Dlatego też przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia w pierwszej kolejności należy dokonać wstępnej oceny stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat podniesionych w niej zarzutów.

W niniejszej sprawie istnienie wysokiego prawdopodobieństwa uchylenia zaskarżonego wyroku. Stwierdzenie to warunkowane jest nie tyle charakterem i rangą podniesionych w kasacji zarzutów, co dostrzeżoną z urzędu okolicznością rażącego naruszenia prawa w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej, tj. art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Chodzi o to, że w składzie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie zasiadał G. Z. powołany na urząd Sędziego Sądu Apelacyjnego w dniu 18 grudnia 2020r. na podstawie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa podjętej w składzie ukształtowanym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. i zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), co do którego Sąd Najwyższy w sprawach: z dnia 20 grudnia 2023 r., III KK 39/23 oraz z dnia 8 lutego 2024 r., III KK 471/23 stwierdził, że udział w składzie orzekającym sędziego Sądu Apelacyjnego G. Z. nie spełniał standardu należytej obsady sądu, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na niedochowanie gwarancji bezstronności i niezależności wymaganych przez art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 § 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i art. 47 Karty Praw Podstawowych. Powyższa okoliczność zaistnienia rażącego naruszenia prawa uzasadnia istnienie wysokiego prawdopodobieństwa uchylenia zaskarżonego wyroku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[J.J.]

[ms]